

PRAVILNA DLAKA PRITLIKAVEGA ŠNAVCKERJA

avtorja Bernardo Büchner Regazzoni

Ko gre za dlako pritlikavega šnavcerja (in drugih šnavcerjev), gre za več kot le teksturo. Upoštevati moramo dejavnike, kot so tip dlake, dolžina dlake, gostota dlake, struktura dlake, sloje dlake in končno barvo, da bo ustrezna in funkcionalna v skladu s standardom pasme.

Pri pasmi pritlikavi šnavcer opazimo različne vrste dlake, od ravne do valovite ali kodraste. To ni nič novega, ne bojte se, dokumentirano je, da je bil prvotni vzrejni bazen zelo širok. Vendar pa standard vztraja pri ravnih dlakah ne glede na njihovo trenutno dolžino. Valovita dlaka velja za napako. Kodrasti kožuh je sramota v naši pasmi. Tudi kožuh ne sme biti niti prekratek niti predolg, kar velja za naravne kot za trimane dlake. Idealna naravna dolžina je po mojem mnenju približno največ 6 cm, tudi za brado, ko dlaka zraste na končno dolžino in odpade.

Ker se danes trima pogosteje in krajše, da bi dosegli namišljene definicije telesa, si želim, da bi ostali pri "trimano naj bo le toliko, da se poudari obris telesa". Medtem ko pogosto uporabljamo izraz "resasta" za opis dlake, standard dejansko zahteva, da je "žimasta" in "resasta". To sproža vprašanje, ali ti izrazi pomenijo isto stvar ali pa "žimast" pomeni bolj robustno teksturo.

V angleščini se izraza, kot sta wiry in harsh, pogosto uporabljata zamenljivo za opis grobe tekture dlake. Vendar pa nemški izraz "Drahtig", ki se posebej nanaša na žimasto dlako, nakazuje višjo stopnjo ostrine, kar poudarja želeno robustnost pri pasmi. Trda dlaka ni dovolj: „*Je härter desto besser*« pravi nemško besedilo, trše je bolje!.

Mehka ali svilnata dlaka je spet napaka. Medtem ko je stari standard zahteval, da je dlaka na mestih, kjer je daljša (*op. prev.: na mestih, kjer je daljša – obrvi, brada, okončine*), resasta, trenutni standard pravi, da so dlake na okončinah lahko "manj resaste", vendar nikoli mehke. Mehka dlaka je napaka ne glede na kateri koli del telesa.

Bistven vidik dlake pasme je dvojna dlaka: prisotnost podlanke, ki mora biti krajsa in mehkejša od krovne dlake in ne sme biti daljša od ene tretjine končne dolžine krovnih dlak. Ko obe dlaki zrasteta na podobno dolžino, to ni samo napačno, ampak neizogibno vodi do izzivov, kot so zapletanje, dolgotrajno sušenje in nabiranje umazanije ali snega, kar od lastnika zahteva veliko časa in truda pri vzdrževanju dobrega stanja kožuha ter ogromno potrpežljivosti psa. To je breme, ki ga je ustvaril človek in ni zahteva pasme. Ravnotesje med podlanko in krovno dlako je ključnega pomena za celotno strukturo dlake in njeno funkcionalnost. Medtem ko morata biti obe plasti gosti, mora podlanka ohraniti enakomerno dolžino po telesu, medtem ko bo krovna dlaka zaradi naravnega odpadanja daljša in idealno predstavljena v plasteh različnih dolžin. Ste presenečeni? Najboljša dlaka šnavcerjev odpada. Če ne verjamete, vprašajte vzreditelje srednjih šnavcerjev.

Odpadanje ima ključno vlogo pri »upravljanju« dlake, saj omogoča enostavno vzdrževanje in povečuje odpornost na vremenske vplive z ustvarjanjem večplastne zaščitne pregrade.

Dlake, ki imajo to lastnost, so veliko bolj funkcionalne, psu nudijo večjo zaščito in dlaka dlje časa ohranjajo kožuh v dobri formi, ne da bi jo morali neprestano ročno puliti.

Glede na razlike v stopnjah rasti dlake od psa do psa je treba spet dati prednost počasnejše rastoči dlaki zaradi enostavnega vzdrževanja in dolgotrajnejše oblike z minimalnim človeškim posegom.

Kot katera koli druga značilnost, doseganje želenih lastnosti dlake pri pritlikavem šnavcerju zahteva skrbno izbiro genetskih lastnosti, katerih cilj je ustvariti dlako, ki uteleša bistvene lastnosti pasme: žilavost, odpornost na težke vremenske razmere in minimalne potrebe po negi.

Beremo lahko o opozorilih starih vzrediteljev o postopnem izgubljanju ustreznih kakovosti dlake, ki je vedno bolj mehka in daljša. Prav tako se vsi dobro zavedamo izzivov, ki jih mehkejša in daljša dlaka predstavlja za ljubitelje pasme, ki so potencialni lastniki naših kužkov. Kako smo sploh lahko verjeli, da je pri naših pritlikavih šnavcerjih dobro vzrejati v daljšo in mehkejšo dlako?

Preživetje pasme v zadnjih 125 letih bi bilo nemogoče, če bi morali kmetje vsake štiri tedne voziti svoje šnavcerje v negovalni salon.

Na sliki: standard FCI (trenutni), standard AMSC (1935), standard PSK (1957), standard AKC (trenutni).

COAT

Hair: The coat should be wiry, harsh, and dense. It consists of a dense undercoat and a not too short top coat, lying close to the body. The top coat is rough and sufficiently long to allow the checking of its texture; it is neither bristly nor wavy. The hair on the limbs tends to be less harsh. Coat short on forehead and ears. Typical characteristics are the not too soft beard on the muzzle and the bushy eyebrows which slightly shade the eyes.

Schrift:	
10. Pfoten:	Erwünscht sind Katzenpfoten.
11. Haar:	Der Zwergschnauzer ist rauhaarig. Je härter das Haar, desto besser. Die Augen werden von buschig, stachligen Brauen leicht überschattet, den Fang zierte der harsche Bart. Auch am Oberkopf und an den Läufen soll das Haar hart sein.
12. Farbe:	Pfeffersalzfarbig und rein schwarz.
13. Größe:	Die Größe des Zwergschnauzers liegt zwischen 30 und 35 cm, für Rüden

Coat.—Should be hard and wiry, neither smooth nor long, but giving a slightly rough appearance when seen against the grain. The outer coat should be harsh to the touch, the undercoat close and soft. It should be trimmed only enough to accentuate the body outline, and should be not less than three-quarters of an inch long, except on the ears and skull.

Faults - Sickle hocks, cow hocks, open hocks or bowed hindquarters.

Coat: Double, with hard, wiry, outer coat and close undercoat. The head, neck, ears, chest, tail, and body coat must be plucked. When in show condition, the body coat should be of sufficient length to determine texture. Close covering on neck, ears and skull. Furnishings are fairly thick but not silky. Faults - Coat too soft or too smooth and slick in appearance.

Color: Allowed colors: salt and pepper, black and silver and solid black. All colors have uniform skin pigmentation, i.e., no white or pink skin patches shall appear anywhere on the dog and the

Upoštevajte: Standardi opisujejo dlako, kot naj bi bila v svojem naravnem stanju. Da. Vzemite si trenutek in razmišljajte o tem. Čeprav grooming pomaga premostiti določene pomanjkljivosti v kakovosti dlake, naj to ostane zgolj nuja in ne pogoj za pasmo. Stari vzreditelji bi rekli: Kakovost dlake se izboljšuje v vzreji in ne na grooming mizi.